

Nadere regels tegemoetkoming meerkosten chronisch zieken 2017 gemeente Roermond

Artikel 1 Begripsomschrijving en algemene bepalingen

1. In deze nadere regels wordt verstaan onder:
 - belanghebbende: de belanghebbende, als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, met een chronische lichamelijke of psychische beperking en die in verband daarmee aannemelijke meerkosten heeft en die woonplaats heeft in de gemeente Roermond;
 - chronisch: onomkeerbare aandoening of beperking van de belanghebbende zonder uitzicht op volledig herstel;
 - meerkosten: de directe en indirecte extra kosten van de belanghebbende als gevolg van een chronische ziekte of chronische beperking die niet op grond van een voorliggende voorziening worden vergoed;
 - tegemoetkoming: een forfaitaire of vaste bijdrage in de meerkosten;
 - voorliggende voorziening: een financiële tegemoetkoming op grond van een andere wettelijke bepaling waarop de belanghebbende aanspraak kan maken voor het geheel of gedeeltelijk voldoen van zijn meerkosten;
2. Alle begrippen die niet in deze nadereregels zijn omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Roermond 2015, in de wet of de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 2 Tegemoetkoming meerkosten

1. Het college verstrekt eenmaal per kalenderjaar een tegemoetkoming in de meerkosten die een persoon als gevolg van zijn beperking of chronische ziekte heeft.
2. De tegemoetkoming in de meerkosten aan de belanghebbende bedraagt € 200,00 per kalenderjaar.

Artikel 3 Aanvraag tegemoetkoming

1. De aanvraag van een belanghebbende wordt schriftelijk ingediend.
2. De aanvraag van een belanghebbende kan alleen betrekking hebben op de meerkosten in het, direct aan de aanvraag, voorafgaande kalenderjaar.

Om in aanmerking te komen voor de tegemoetkoming dient de belanghebbende de meerkosten aan te tonen dan wel op een andere wijze aannemelijk te maken.

Artikel 4 Weigeringsgrond

Er bestaat geen recht op een tegemoetkoming voor zover de belanghebbende een beroep kan doen op de Tegemoetkoming Arbeidsongeschikten van een WAO,- WIA, Wajong- of WAZ uitkering.

Artikel 5 Afwijkingsbevoegdheid

Het college handelt in overeenstemming met bovenstaande nadere regels, tenzij dat naar het oordeel van het college voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden of dringende redenen onevenredig zijn in verhouding tot de met de nadere regels te dienen uitgangspunten, conform artikel 4: 84 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 6 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze nadere regels kunnen worden aangehaald als de 'Nadere regels tegemoetkoming meerkosten chronisch zieken 2017'.
2. Deze nadere regels treden in werking met ingang van 1 januari 2017.
3. De Beleidsregels tegemoetkoming meerkosten chronisch zieken 2015 worden tegelijkertijd met de inwerkingtreding van deze nadere regels ingetrokken.

Toelichting Nadere regels tegemoetkoming meerkosten chronisch zieken 2017

Algemeen

Volgens artikel 2.1.7 van de Wmo 2015 kan bij verordening worden bepaald dat door het college aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband

houdende aanneembare meerkosten hebben, een tegemoetkoming wordt verstrekt ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.

In de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 is onder artikel 9.2 een dergelijke bepaling opgenomen, waarbij is bepaald dat de gemeenteraad aan het college de bevoegdheid heeft gegeven om nadere regels vast te stellen.

In deze nadere regels geeft het college invulling aan artikel 9.2 uit de verordening.

Artikelsgewijs

Artikel 1 Begripsomschrijving en algemene bepalingen

Begrippen in deze nadere regels sluiten aan bij de bekende begrippen uit de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015), de Wmo Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Roermond 2015 en de Algemene wet bestuursrecht. Voor een aantal specifieke begrippen die niet in de Wmo 2015 of een andere Wmo verordening of Wmo regeling zijn omschreven, is een eigen of aanvullende definitie gegeven.

belanghebbende: voor dit begrip is het belanghebbende begrip van artikel 1:2 lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht van belang. In dit geval is de definitie nader bepaald en toegespitst voor deze wettelijke bepalingen op basis van artikel 2.1.7 van de Wmo 2015.

chronisch: deze begripsomschrijving is gebaseerd op de beschrijving in het Nationaal Kompas Volksgezondheid van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid:

“een chronische ziekte is gedefinieerd als een ziekte waarbij over het algemeen geen uitzicht is op volledig herstel. Een chronische ziekte gaat doorgaans gepaard met pijn, geestelijk lijden, beperkingen in functioneren of andere klachten. De mate waarin mensen hinder ondervinden verschilt per ziekte en per individu.”

Naar de aard van de ziekte en het ziekteverloop kunnen vier typen chronische ziekten onderscheiden worden:

- levensbedreigende ziekten als kanker en beroerte;
- aandoeningen die tot periodiek terugkerende klachten leiden, zoals astma en epilepsie;
- aandoeningen die progressief verslechteren en invaliderend van aard zijn, zoals reumatoïde artritis en chronisch hartfalen;
- chronische psychische stoornissen.

Voor kinderen tot 18 jaar is er een specifieke definitie van chronische ziekten opgesteld door het RIVM en wordt een ziekte beschouwd als chronisch als:

- de diagnose gebaseerd is op medisch wetenschappelijke kennis en gesteld kan worden met reproduceerbare en valide methoden of met instrumenten die voldoen aan professionele standaarden;
- de ziekte (nog) niet te genezen is of - voor psychische stoornissen - niet behandelbaar is;
- de ziekte langer duurt dan drie maanden, of vaker dan drie keer voorgekomen is in het afgelopen jaar en vermoedelijk weer zal voorkomen.

meerkosten: het gaat om directe en indirecte extra kosten als gevolg van een chronische ziekte of chronische beperkingen. Bovendien gaat het om kosten die niet door een andere instantie of op andere wijze worden vergoed of restkosten die niet worden vergoed.

Het betreft niet alleen de directe ziekte- of zorgkosten, maar ook de indirecte extra kosten die een gevolg zijn en samenhangen met de chronische aandoening.

tegemoetkoming: uitgangspunt van het beleid is om een forfaitair bedrag als tegemoetkoming te verstrekken. Om die reden is gekozen voor een forfaitair of vast bedrag.

voorzienende voorziening: als er een volledige financiële tegemoetkoming bestaat in de meerkosten op basis van een andere wettelijke regeling dan kan niet nogmaals voor dezelfde kosten een tegemoetkoming worden toegekend.

Om zoveel mogelijk eenheid te krijgen in de gebruikte begrippen, is aansluiting gezocht en gebruik gemaakt van de bekende begripsomschrijvingen in andere en verwante wet- en regelgeving. Waar nodig zijn eigen (aanvullende) begripsomschrijvingen gegeven.

Artikel 2 Tegemoetkoming meerkosten

Dit artikel neergelegd dat het college een vergoeding kan verstrekken aan chronisch zieken of mensen met een beperking waarvan zij heeft vastgesteld dat er meerkosten zijn in verband met de chronische ziekte of beperking. De hoogte van de vergoeding bedraagt per jaar € 200,-.

Artikel 3 Aanvraag voor tegemoetkoming

Om in aanmerking te komen voor de tegemoetkoming dient de belanghebbende schriftelijk een aanvraag in te dienen bij het college. De aanvraag voor de tegemoetkoming heeft betrekking op de aannemelijke meerkosten van de belanghebbende uit het voorafgaande kalenderjaar jaar.

Om in aanmerking te komen voor de tegemoetkoming dient de belanghebbende aan te tonen of anderszins aannemelijk te maken (bijv. met een doktersverklaring of eerder aangetoond) dat hij meerkosten heeft gehad. Het gaat om extra kosten als gevolg van een chronische ziekte of beperking, bijvoorbeeld:

- a. het verplicht eigen risico
- b. eigen bijdragen voor medicijnen of zelfzorg medicijnen
- c. alarmeringssystemen;
- d. beddengoed;
- e. bezorgkosten van boodschappen;
- f. dieet op medisch advies;
- g. energiekosten;
- h. hulpmiddelen in het dagelijkse huishouden;
- i. kant en klaar maaltijden;
- j. kledingslijtage;
- k. pedicure of manicure op medisch advies;
- l. reiskosten;
- m. waskosten;
- n. eigen bijdrage Wmo en Wlz.

Bovenstaande lijst is niet limitatief.

Artikel 4 Weigeringsgrond

In september van elk jaar betaalt het UWV de Tegemoetkoming arbeidsongeschikten aan mensen die gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn. Dit bedrag is specifiek bedoeld als een compensatie voor de meerkosten die een persoon heeft door ziekte of handicap. Dit wordt gezien als een voorliggende voorziening. Er bestaat dan ook geen recht op de gemeentelijke tegemoetkoming meerkosten voor zover de belanghebbende een beroep kan doen op de Tegemoetkoming Arbeidsongeschikten.

Er bestaat recht op de jaarlijkse tegemoetkoming van het UWV als de belanghebbende op 1 juli van het betreffende jaar recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de WAO, WIA, Wajong of WAZ.

Artikel 5 Afwijkingsbevoegdheid

In bijzondere gevallen dient, wanneer zich daartoe bijzondere omstandigheden voordoen, de mogelijkheid aanwezig te zijn om af te wijken van het gestelde in deze beleidsregel. Dit artikel geeft aan burgemeester en wethouders daartoe de bevoegdheid.

Artikel 6 Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel behoeft geen toelichting.